

Helena Malinowska-Łazarczyk

Cedynia, woj. szczecińskie. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 15, 164

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

palnego prawdopodobnie współczesnego szkieletowemu.

Materiał oraz dokumentacja znajdują się w Muzeum Okręgowym w Koninie.

Badania będą kontynuowane.

BIZORENDA, gm. Sobków
woj. kieleckie
Stanowisko 12

patrz
okres rzymski

CEDYNIA
woj. szczecińskie
Stanowisko 2

Muzeum Narodowe
w Szczecinie

Badania prowadziła dr Helena Malinowska-Łazarczyk. Finansowało Muzeum Narodowe w Szczecinie. Trzynasty sezon badań. Cmentarzysko średniowieczne /X-XIV w. /.

Przebadano 3, 5 ara powierzchni ustalając przebieg rowu na południowym stoku wzgórza. W tej partii rów w niektórych miejscach wypłyca się, w innych z kolei pogłębia się, dochodząc do głębokości 95 cm od powierzchni darni. Zaobserwowano również, że przeciął on kilka pochówków szkieletowych.

W części północno-zachodniej wzgórza udało się uchwycić jedynie fragment rowu, tuż przy polu ornym. Ze względu jednak na uprawę prac w tej części nie można było kontynuować. Tuż obok rowu w północno-zachodniej części wzgórza odkryto duże owalne palenisko o średnicy 105 cm, z zawartością węgla drzewnych i polnych kamieni, którymi wyłożony był jego spąg.

Odkryto zaledwie 5 pochówków szkieletowych, w tym 4 na południowo-zachodnim stoku wzgórza i 1 w północno-zachodniej partii cmentarzyska.

Pochówki w partii południowo-zachodniej nie posiadały wyposażenia. Na uwagę zasługuje grób nr 1.118, gdzie zmarły pochowany został w łodzi drewnianej, dziobem zwróconej w kierunku północno-zachodnim, zgodnie z kierunkiem usytuowania głowy zmarłego. Drugim ciekawym pochówkiem był grób nr 1.117, gdzie zmarły pochowany został w pozycji skurczonej, na brzuchu. Kierunek ułożenia N-S. Jedyńy odkryty grób w partii północno-zachodniej nr 1.120 wyposażony został w miecz, ostrogę i nóż. Zespół ten datowany jest na pierwszą połowę XII w.

Badania będą kontynuowane.